

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 19. Concionator non sit fabulator; non risum, sed planctum moveat. Ex Veteri. Novo. Patribus, & aliis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

rum poenitentiam nuntiat, qui locustis vescitur. At quibus par turturum, aut duo pulli columbarum, non satis sunt in patina una, ut ridere cogentur alumnos crucis, causam perorarunt. Christus Jerusalem &c. Oliva citatus.

Quomodo nihil subtraxerim utilium.
Act. 20. 20. Non solum referendum hoc ad doctrinam; sed etiam frequentiam Sacramentorum, orat. &c. in quo Apostolus Deum imitatus Il. 48. 17. ego Dominus DEUS tuus, docens te utilia. Discant Prædicatores docere utilia; & non plausibilia, auribus grata &c. Sylv. hic.

Ex Patribus, & aliis.

Audi Paulum dicentem Act. 20. 31. *per triennium noctes, & dies, non cessavi cum lacrymis monens unumquemque vestrum.* Si verò pro Milesiis, & Ephesiis, tantà usus est diligentia, non facetias loquens, sed cum lacrymis admonitionem inferens; quid de aliis dici potest? S. Chryf. hom. 17. in ep. Ephes.

Illius Doctoris vocem libens audio; qui sibi non plausum, sed mihi planctum movet. S. Bern. l. 19. in Cant.

Ille est Doctor Ecclesiasticus, qui lacrymas, non risum movet; qui corripit peccatores; qui nullum beatum, nullum dicit esse felicem; nec prævenit sententiam Judicis sui. S. Hier. l. 2. in l. c. 3.

Auribus, & cordi, consulere debet Doctor, non oculis: nè potius ex seipso eos spectatores magis, quam auditores faciat. S. Isid. l. 2. c. 11.

Sanè reprehensibile valde est, in Ecclesiis Christi, in locis Sanctorum; in quibus, post sudores secularium negotiorum, post occupationes rei familiaris, post diversarum perturbaciones actionum, post multifariam dissipationem mentis; constitit multitudo Fidelium, ad percipiendum Ecclesiastica sacramenta, ad audiendum salutis monita; ut ibi recitentur fabulæ Poëtarum, gesta Gentilium, ac vaniloquia; quibus mediantibus affantes provocentur ad plausum, nec non dissolvantur in risum. Hoc & Apostolus Timotheo scribens arguit c. 2. 15. *Solicite cura &c.* S. Laur. Just. lib. de regin. Prælatorum.

Difficillimum est, invenire, qui sincerè verbum Dei tractet; & non potius cauponetur: de ejusmodi enim Il. 1. 22. ait: *vinum suum mistum est aqua.* hoc est, depravant doctrinæ integritatem. Isidor. Clarius l. 2. orat. 4.

§. XX.

Concionator dicat seria; arguat, terreat.

Symbola, & allegoria.

Tuba.

Cumq; increperis tubis. Num. 10. 3. Clangor tubarum, vox est Prædicatorum; sine quibus utique quamvis pulchra, quamlibet ordi-

nata, castrorum acies, terribilis non est. S. Rupert. l. 1. in Num. c. 20.

Cumq; insonuerit vox tuba longior, conclamabis omnis populus vociferatione maxima. Jos. 6. 5. Potuisset quidem Deus pulsatis citharis Jericho muros evertere; sed maluit clamore subverti: ut doceat; non Canticorum interpretatione blandâ, sed horente Prophetarum commentatione, concuti debere moenia peccantium. Vociferatione maximâ labat Jericho, non fidium symphoniâ. Oliva l. 1. Strom. hic.

Quasi tuba exalta vocem tuam, & annuntia populo meo scelera eorum. Il. 58. 1. Scitis, quòd tuba non tam oblectationis esse soleat, quam terroris; non tam delectationem proferre, quam inferre formidinem. Tuba itaque peccatoribus necessaria est; quæ non solum aures eorum penetret, sed & cor concutiat; nec delectet cantu, sed auditu; & strenuos quosque hortetur in bonis; & remissos terreat pro delictis &c. S. August. s. 1. Sabb. post 4. D. Quadr.

Audite vocem tubæ. Jer. 6. 17.

Data sunt illis septem tubæ. Apoc. 8. 2. quibus tererent graviter; non mulcerent leviter. Velloso in Judith 7. Paræn. 26.

Alia Symbola.

Erigamus, si pereuntes curare satagimus, cum Moyse, non columbam, sed serpentem æneum Num. 21. 8. Quæ terrent, medentur. Compelle intrare minis, terrore timorem improvisæ mortis incute. Peccantes coge accedere cum fletu ad agnum, qui tollit peccata Mundi. Oliva l. 1. Strom. §. Erunt signa.

Fugiunt, & redeunt Philisthæi. 1. Reg. 7. 10. Cladem quis edidit tantam? Litabat Samuel. Ità est: non tamen hostes agni nidor fugavit; sed cœli fragor. *Insonuit autem Dominus fragore magnò.* Quis pardum pro telo flore defixit? quis tigrim armillâ revinxit? Monstrum esset, si draconem holoserico compedices. Catenis opus est; quibus si belluam domes, non impar Samsoni es. Oliva l. 1. Strom. §. Vox clamantis. *Insonuit Dominus fragore magnò in die illa super Philisthæum ib. & cæsi sunt à facie Israel.* Quamdiu Agnus immolabatur à Saule, populus de hoste non triumphavit; ubi autem tonitrua strepuere, tum enimvero conternati barbari cessere victoriam. Oliva l. 1. Strom. §. Erunt signa.

Reges eos in virga ferrea. Pf. 2. 9. Ad suum Verbum ita Deus loquitur; ut videlicet timore in officio contineat, quos acquisivit sanguine suo. Et cur putredo, & vermis, audeat excutere à dextera Christi sceptrum timoris, quod in ea locavit Pater; & pro virga ferrea, virgulam floridam, imò flosculum reponere; passim nuntiando populis, nihil mitius, nihil suavius, patientius nihil, Christi regnò? Itane? monet Deus Filium, ut exhibeat ferrum populis, & tu florem locas in dextera Crucifixi? aut clavum, aut ferream virgam, locare debes in manu ejus; nisi velis seductor inveniri, & reus teneri Paterni consilii.